

Material demonstrativ*)

Viena vueste, de-alarma cutremurat. Mitraliera scade cu gloante-improscand...

„...vreau cărțile-mi pătrunse de spirit de partid, pe toate o sută, vreau să le ridic...drept cel mai bun al meu carnet de bolșevic!“

V. Maiakovski

Alexandru Andrițoiu

LUI MAIAKOVSKI

Așa e și cu mine*)

Și flotele — tot se retrag către port. Și trenul — alergă și el către gară. „Dar eu, către tine! Pași pururi mi-l port. Te iubesc și m-atrăg iar și iară. „Cavalerul sgrcit“ al lui Pușkin...

Cartea

Nu! Eu nu țin în mină-acum un tom ci în o mare inimă de om, în care sună, ca într-un ghioce, al revoluției ecou de foc.

Pe trepte de bazalt

Par scările versului tău, de bazalt și urcă sfidind orice piedici și riscuri. Pe ele îmi salt visul tinar și-nalt s-ajungă pe-a vremilor veșnice piscuri.

Un sfert de veac

Cu versul tău pe buze vom porni să trecem pragu-n anul două mi.

Spada

Au fuses oare spada ta vrăjtită de-a scăpărat în mtezul bătăliei? Nu! Spada din oțelele Rusiei, în focul revoluției călătă, — a fost o spadă-atât de omenească, încât știa, lovind, să biruiască.

In versul scris cu jar și cu putere pornește cor de aspre revoltere, se-nrucilează mil de baionete, vibrează greu cohorte de afete, și totuși câtă pace este-n el, — îți pare că din zgomotul de-ojele întinde aripi albul porumbel.

Abecedar cu litere de foc

Nu-ți este cartea marmura columnii ci-abecedar cu litere de foc în care virgule al pus cu pumnil și punctele cu Mauserul din toc. Iar peste fila fosfoare și ură.

Nu-ți este versul foșnet de mătase ci scăpărare de meteorit, abecedarul luptei dintre clase, ventricolul mărețului partid. In carte slovele-ți svlences și ard, îți flutur cartea-n vint ca pe-un stindard.

„Mă dărui ție clasă în atac!“

Apropierea de opera unui mare creator, de sufletul acestuia, e ceva cu totul deosebit și de neuitat, mai ales când cel de care te apropii este un poet și încă un poet ca Maiakovski.

Rostite „in gura mare“ versurile lui Maiakovski sint „ca oștirile în paradă“ ale „clasei în atac“.

„Imi slăvesc patria așa cum este azi, dar de trei ori mai mult pe cea care va fi“

Sint muncitor timpilar la Atelierele Centrale de materiale de cale ferată din Buzău. Ciocanul și rindeau mi le-a pus în mină pentru prima dată un mustru care m-a ajutat să înțeleg în lumina exemplului Uniunii Sovietice marile transformări petrecute în țara noastră în anii puferii populare și să iubesc această patrie pentru zilele pe care le trăiește acum.

Dușmanu e gata, să lupte va veni, învață deci lupta, te-ncolonează. Astăzi în bătălia noastră pentru pace, împotriva imperialiștilor americani și englezi care vor să dezlănțule războiul atomic, Maiakovski ne este un bun tovarăș de luptă.

Prea multă zgură

Prea multă zgură, o! prea multă zgură și radium puțin în versul meu. Cristalele curate mi le vreu, cristalele de dragoste și ură.

Să curaj baloneta de rugină și inima de colbul ce-a rămas, să-și bată versul cadențatul pas sub grindină-aurie de lumină.

Prea multă zgură, o! prea multă zgură și radium puțin în versul meu. Pentru partid — ca tine astăzi vreu să-ncearc a versului, ce-l scriu, măsură cu inima, cu inima mereu.

Ucenic

Primește-mă la tine ucenic, învață-mă s-ajung, în artă, mare, din lutul țării, dirz, să mă ridic cu ochii către vremuri viitoare!

Să fii vâstarul marelui partid și cu lumină să-mi hrănesc poporul, să-mi fie virful spadei ascuțit și să-mi rodească versul ca ogorul!

Să apăr lumea de un cataclism ce se năzare, în apus, pe zare. Du-mi numele cu tine-n comunism. Învață-mă s-ajung, în artă, mare!

*) Această poezie a fost scrisă de Maiakovski în urma apariției în ziare a unei știri cu privire la înmormintarea celor 57 de muncitori care au căzut victime, în timpul răscoalii din Viena — iulie 1927. Primarul Scheitz era social-democrat.

Trădăcure de NICOLAE STOIAN

CORNELIU ȘERBAN student al Institutului de literatură „Mihail Eminescu“, București

„Chemat de revoluție, mobilizat de ea“

Ștefan Iureș

sub dărmături ca uriașul biblic, ci s-a apucă cu hotărâre de noua construcție a poeziei sovietice. Ca nimeni altul, Maiakovski a știut să formuleze lapidar, cu concizie poetică, cerințele revoluției.

„Proletari, ridicați-vă, /oaste-nărzăneată! /Trăiască revoluția, /ea-i sorocul, /ea-i gloria... /O luptă ca asta, /fără seamă, /mărețată, /n-a cunoscut niciodată istoria“.

„Proletari, ridicați-vă, /oaste-nărzăneată! /Trăiască revoluția, /ea-i sorocul, /ea-i gloria... /O luptă ca asta, /fără seamă, /mărețată, /n-a cunoscut niciodată istoria“.

„De/Va-nflori/ ca mine/visatul Kuznețkstroil/căci sint în Uniune/asemeni oameni/ noi!“

Seismograf de sensibilitate excepțională, Maiakovski a înregistrat apariția trăsăturilor omului nou, din primele ceasuri ale existenței Puterii Sovietice, și în primul rind, patriotismul socialist.

De la moartea lui Maiakovski au trecut 25 de ani, timp în care, Țara Sovietelor a desăvârșit opera de construire a socialismului, pșind mai departe spre înfăptuirea celei de a doua faze a societății comuniste.

